

Dinars de Nadal

written by Ferran Planell | 20 de desembre de 2024

El refranyer popular, que és molt savi pels anys d'experiència acumulada, intenta posar una mica d'ordre al desgavell que sempre provoca haver de decidir a casa de qui anar i per celebrar què. Per les dates que estem, ja haureu endevinat que m'estic referint a aquelles festes tan assenyalades amb pastorets desmarxats, naixement de nadó adorat, reis encamellats, àngels penjant d'estels i caganers amagats. I ho deixa ben clar: Per Nadal cada ovella al seu corral i per Sant Esteve cadascú a casa seva.

Consti que he dit "intenta", perquè evidentment no ho aconsegueix. Aquí no hi ha remeier que hi posi remei. Les consultes de psiquiatres fan l'agost a ple hivern, tractant els traumes pre i postnadalencs. L'angoixa dels dies previs, en saber que hom no tan sols haurà d'anar a dinar a cals sogres, sinó que també haurà d'aguantar el cunyat o cunyada de torn, la tieta que no calla mai o l'oncle que està més sord que una tàpia, no desapareix en aixecar-nos de la taula amb el cul com un quatre per anar cap a casa. No. L'impacte de l'esdeveniment perdurarà durant dies ancorat al cervell. I si per casualitat tinguéssim la sort d'aconseguir entrar per un moment en un estat de pau espiritual, serà l'estómac qui s'encarregarà de constatar-nos la realitat. Els canelons barrejats amb els galets gegants del dia abans, quan encara tenim a la memòria recent la carn d'olla engolida, acabaran –indefectiblement– esperonant aquella cremor que ens arriba a conseqüència d'haver sucats els torrons dins del cava, haver-nos enfarfegat de polvorons i haver estabornit l'ampolla de ratafia. Tot plegat, coincidireu amb mi, que no és quelcom que ajudi a oblidar fàcilment el fet viscut.

Amb tanta menja, no hi haurà qui escuri el plat. Però, tranquils, que no s'ha acabat la festa. Ara arriba l'hora dels regals i, si no ho ha estat el plat, la butxaca sí que haurem

escurat. Ja ho veieu, cobrada o prorratejada, se'ns ha esfumat la paga de Nadal. Haurem de continuar treballant. I ara em ve al cap, que no tot s'acaba en família, que encara no us he parlat del dinar o sopar d'empresa, i aquests són per sucari-hi pa. Però, com que malauradament també he escurat l'espai, ho haurem de deixar per un altre dia.

Bon Nadal!